

Arrest

nr. 317 066 van 21 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 12 april 2021.

1.2. Op 24 juni 2022 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is.

1.3. Op 10 november 2022 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Mir Banda, Qarghayi district in de provincie Laghman (Afghanistan). U ging één jaar naar de madrassa en stopte er ongeveer een

jaar voor uw vertrek uit Afghanistan mee. U ging naar school tot de achtste graad en stopte daar vijf dagen voor uw vertrek mee. Daarnaast hielp u uw vader op de gronden.

Uw broer, S. M. I., verliet Afghanistan in mei 2015, naar eigen zeggen omwille van problemen met de taliban. Hij verbleef nadien jarenlang in Duitsland, reisde in 2019 door naar België en werd hier in 2020 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend (dossier [...]; S., M. I.).

U verklaart dat u verliefd was op een dorpeling, G. . Rond februari 2020, zo'n twee maanden voor uw vertrek, sprak G. u voor het eerst kort aan op een trouwfeest van een andere dorpeling. Een paar dagen later passeerde u haar huis en hadden jullie uit beleefdheid opnieuw een kort gesprek. De volgende dag gaf G. haar telefoonnummer mee met haar jongere broer, die naar uw school ging, en hij bezorgde dit aan u. U belde haar nog dezelfde dag voor de eerste keer op. Sindsdien belden jullie dagelijks, om de dag of soms om de week. Een week na jullie eerste telefoongesprek spraken jullie af voor haar huis, jullie hadden een heel kort gesprek omdat u bang was om te blijven. Zo'n anderhalve maand voor uw vertrek vroeg ze u om haar hand te vragen en samen te vluchten. Ze was immers beloofd aan haar neef, maar G. wilde hem niet trouwen. Een halve maand later gingen uw ouders haar hand vragen, haar ouders weigerden. Twaalf of dertien dagen later gingen uw ouders opnieuw haar hand vragen, maar dit werd opnieuw geweigerd. Tussen deze aanzoeken door zag u G. niet meer en sprak u haar telefonisch één keer om de vier of vijf dagen. Na de tweede weigering spraken jullie af samen te vluchten. Vijftien of zestien dagen later vluchtten jullie naar uw paternale tante in Shangana, zo'n twintig à vijftientwintig minuten rijden met de auto. De volgende dag belde uw paternale tante uw ouders om te laten weten dat jullie zich daar bevonden. Na drie dagen kwamen de dorpsoudsten tot bij jullie om G. mee te nemen, ze beloofden dat er niets zou gebeuren. Eénmaal G. thuis kwam werd ze gedood door haar broer (A. W.) en haar paternale oom (R.) die talibs bleken te zijn. U bleef nog twee dagen ondergedoken bij uw paternale tante. U verbleef in het bos en kwam alleen naar huis om te eten en te slapen. Op de laatste dag van uw verblijf in Afghanistan kwamen drie familieleden van G. u zoeken bij uw paternale oom toen u buiten was. U belde hierop uw vader om hem te melden dat u daar niet kon blijven. Uw vader regelde een smokkelaar en u verliet daarop Afghanistan.

U verliet Afghanistan in april 2020 en reisde via Pakistan, Iran, Bulgarije, Servië, Roemenië en andere onbekende landen tot Duitsland waarna u bent aangekomen in België op 11 april 2021. U diende een verzoek in om internationale bescherming op 12 april 2021.

Ongeveer twee weken voor uw interview bij het CGVS ontving u via het facebook account van een dorpeling die u leerde kennen in Turkije berichten en stemberichten. Deze berichten werden verstuurd door A. W., de broer van G. , met de boodschap dat ze achter u aan zouden komen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van uw taskara neer; een kopie van uw broers taskara; een foto van uw broers Belgische verblijfskaart; kopie van de CV van M. W. en twee screenshots van een chatgesprek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) van de Vreemdelingenwet. **Er dient immers vastgesteld te worden dat u uw beweerde vrees niet geloofwaardig hebt kunnen maken om onderstaande redenen.**

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw algemene geloofwaardigheid al ernstig ondermijnd wordt door uw verklaringen over uw identiteit en uw (gebrek aan) identiteitsdocumenten.

Het CGVS stelt immers vast dat u niet de waarheid vertelde wat betreft uw leeftijd. U had tijdens uw inschrijving op 12 april 2021 verklaard geboren te zijn op [...] april 2005 (zie registratie VIB, dd.12.04.2021). Omdat er twijfels waren over uw verklaarde leeftijd werd door de dienst Voogdij een leeftijdsonderzoek

uitgevoerd waaruit bleek dat u op datum van 5 mei 2021 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar waarbij 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is (zie leeftijdsbepaling dienst Voogdij in de blauwe map). Om deze reden wordt u niet beschouwd als niet-begeleide minderjarige vreemdeling.

Aansluitend dient opgemerkt dat u in Roemenië opgaf geboren te zijn op '[...] augustus 2002' hetgeen verder doet vermoeden dat u bewust het CGVS trachtte te misleiden door u hier ten onrechte voor te doen als minderjarige. Uw bewering dat er in Roemenië verzonnen leeftijden gegeven werden aan iedereen is niet ernstig te nemen, u gaf immers in Bulgarije exact dezelfde geboortedatum op (NPO, p.4). Bovendien gaf u daar dan weer een andere naam op, met name 'H. S. U.' (zie Dublin-document in de blauwe map). Dat u dit geenszins spontaan vermeldde wanneer u werd gevraagd of u ooit andere namen gebruikte en geen afdoende verklaring geeft omtrent de inconsistenties mbt uw identiteit schaadt uw oprechtheid ernstig (NPO, p.2).

Daar blijft het echter niet bij, ook de verklaringen van uw broer doen vermoeden dat u zich jonger voordoet dan u werkelijk bent. Uw broer, S. M. I., verklaarde immers dat u op het moment van zijn vertrek (in mei 2015, nvdr) reeds 15 jaar was hetgeen verder ondersteunt dat u op het moment van uw registratie (dd.12.04.2021) ruim meerderjarig was (zie gehoorverslag in de blauwe map; dd.15.09.20, p.12). Geconfronteerd hiermee beweert u niet te weten wat uw broer verteld heeft (NPO, p.11). U hebt nochtans contact met uw broer in België (NPO, p.10), dat hij u niet op de hoogte heeft gebracht van zijn verklaringen is verder zeer bevreemdend.

Ter staving van uw identiteit en leeftijd legt u daarnaast slechts een kopie neer van uw taskara waarop uw leeftijd nota bene onleesbaar is (NPO, p.3). Aan kopieën kan hoe dan ook nauwelijks bewijswaarde toegekend worden gezien ze makkelijk te vervalsen zijn. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

De identiteit van een verzoeker om internationale bescherming is een essentieel element in de procedure en er kan van een verzoeker verwacht worden dat deze er alles aan doet zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. Dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt omtrent uw leeftijd en nalaat uw identiteit ter dege te ondersteunen houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid.

Er kan verder geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen met betrekking tot uw vrees ten aanzien van de G. 's familie wegens eerwraak omwille van tegenstrijdige, gebrekkige en weinig aannemelijke verklaringen.

Primo vallen er tal van **tegenstrijdigheden** op die het onoprechte karakter van uw verklaringen zoals hierboven aangehaald verder onderlijnt. Zo repte u op de vragenlijst die u invulde als 'minderjarige' met geen woord over G. en/of een beweemde vrees voor haar familie (zie fiche NBMV, dd.12.04.2021, p.3). Dat u de kern van uw relaas niet aanhaalt en louter algemeen beweert de taliban te vrezen is niet ernstig te nemen en ondermijnt al op zeer ernstige wijze de geloofwaardigheid ervan. Dit vermoeden wordt verder versterkt door enkele tegenstrijdigheden in uw verklaringen omtrent uw problemen. Zo beweert u dat u samen met G. naar uw paternale tante bent gevlucht. U verklaarde hierover op de vragenlijst van het CGVS, dewelke u invulde op de DVZ, dat G. zelf weer naar huis is gegaan toen haar familie dorpsouderen naar uw ouders stuurden. U herhaalt op datzelfde interview nogmaals dat G. zelf naar huis is gegaan (zie Vragenlijst CGVS, dd.25.01.2022, pt.3.5).

Op het persoonlijk onderhoud beweert u dan weer dat de dorpsoudsten G. zijn komen halen bij uw paternale tante thuis onder dwang. Uw tante dreigde er immers mee jullie uit haar huis te zetten als G. niet met de dorpsoudsten zou meegaan (NPO, p.30). Dat is echter een geheel ander verhaal dan u eerder op de vragenlijst van het CGVS liet optekenen. Ten slotte hebt u met geen woord gerept over de taliban die u na de dood van G. nog kwamen zoeken bij uw paternale tante thuis, zelfs niet toen u expliciet werd gevraagd of u ook bedreigd werd (zie Vragenlijst CGVS, pt.3.5). Dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt en niet meteen alle elementen aanhaalt die hebben geleid tot uw vertrek uit Afghanistan schaadt uw oprechtheid verder.

Secundo hebt u aansluitend niet aannemelijk weten te maken dat de familie van G. , onder wie talibs, u zouden vervolgen in Afghanistan omwille van eerwraak, door **vage en weinig aannemelijke verklaringen** hetgeen bovenstaande onoprechtheid verder versterkt. Zo beweert u met G. gevlucht te zijn naar uw

paternale tante die op ongeveer 20 à 25 minuten rijden woont van u (NPO, p.5,19). In de door u geschetste context is het echter allerm minst aannemelijk dat jullie familie zouden ontvluchten door naar een ander familielid vlakbij te gaan. Een familielid dat nota bene een kennis, of zelfs een familielid, blijkt te zijn van G. 's familie (NPO, p.29). Dat jullie dit niet zouden geweten hebben lijkt verder weinig aannemelijk, jullie verbleven immers drie dagen samen bij uw tante. Dat jullie überhaupt daar besloten te blijven raakt verder kant noch wal, het viel immers te verwachten dat G. 's familie snel op de hoogte zou zijn van jullie 'onderduikadres'. Dat de dorpoudsten daarnaast eerst naar uw ouders zouden gaan om G. te vinden is dan ook verder weinig aannemelijk aangezien volgens uw verklaringen haar familie reeds op de hoogte was van haar eigenlijke verblijfplaats (NPO, p.29). Dat ze daarbovenop drie dagen zouden wachten om haar te komen halen is evenmin logisch. Zo hadden jullie immers voldoende tijd om een nieuw onderduikadres te zoeken, hetgeen jullie opmerkelijk genoeg bovendien niet gedaan hebben. Nadat u éénmaal op de hoogte was van de dood van G. rijzen er echter nog meer vragen op, u besloot immers zelfs dan nog twee dagen bij uw tante te slapen. U beweert dan wel dat u ondergedoken leefde, het feit dat u nog steeds bij uw tante at en sliep is bezwaarlijk onderduiken te noemen (NPO, p.30). Dat u zich dan ook net buitenshuis bevindt wanneer de taliban u komt opzoeken komt dan ook als des te toevallig over (NPO, p.31). Een bezoek dat u bovendien niet eerder hebt aangehaald op de vragenlijst van het CGVS (zie Vragenlijst CGVS). Verder is het maar weinig logisch dat u uw familie, die volgens u dichtbij G. 's familie woonden (NPO, p.20), na uw vlucht voor een voldongen feit zou plaatsen en zou blootstellen aan represailles vanwege deze familie. Dat u zulke weinig aannemelijke verklaringen aflegt omtrent uw onderduikadres en uiterst onvoorzichtig gedrag stelt dat weinig logisch en totaal onaannemelijk overkomt maakt dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan deze verklaringen.

Tertio hebt u niet aangetoond dat de familie van G. u **sinds uw vertrek** nog is komen opzoeken. Dit klemt dan ook met de eerdere brute werkwijze van haar familie waarbij ze G. meteen doodden wanneer ze thuiskwam. Dat u geen informatie heeft over verdere incidenten is verder niet ernstig te nemen (NPO, p.31). Het is immers niet aannemelijk dat uw familie enerzijds uw reis naar Europa regelde zodat u op basis van uw actuele vrees voor de taliban asiel kan aanvragen maar anderzijds informatie voor u zou achterhouden waardoor u geen zicht hebt op de actuele staat van uw asielmotieven. Dat u verder verklaart dat het momenteel goed gaat met uw familie valt evenmin te rijmen met uw beweerde vrees voor de familie van G. , onder wie enkele talibs (NPO, p.15). De taliban staan immers niet echt bekend om hun vergevingsgezindheid, men kan verwachten dat een dergelijke beschuldiging impact zou hebben op uw andere familieleden, quod non. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Dat u beweert plots twee weken voor uw persoonlijk interview (stem)berichten te hebben ontvangen via een account van iemand die u onderweg leerde kennen kan bovenstaande appreciatie op geen enkele manier ombuigen.

Dat er jarenlang niets gebeurt omtrent de door u voorgehouden problemen en u nu plots gecontacteerd wordt door G. 's familie, wanneer u naar het CGVS dient te komen, doet op zich al de wenkbrauwen fronsen (NPO,p.34). Verder dient gesteld dat de (stem)berichten door éénieder gemaakt kunnen worden. Ze werden immers via het account van een dorpeling verstuurd die u in Turkije leerde kennen, hetgeen an sich uiterst vage verklaringen zijn (NPO, p.34). Uit de berichten kan op geen enkele manier afgeleid worden door wie, wanneer, van waar en in welke omstandigheden ze gemaakt werden. Er kan aan zulke screenshots dan ook geen enkele bewijswaarde gegeven worden.

U bent er bovendien niet in geslaagd uw relatie met G. op zich aannemelijk te maken, hetgeen uw problemen met haar familie verder onderuit haalt.

Primo merkt het CGVS op dat de ontwikkeling en verloop van de door u voorgehouden relatie compleet onaannemelijk is in de Afghaanse context die gekenmerkt wordt door gearrangeerde huwelijken en waar liefdesrelaties de uitzondering zijn. Zo zou G. u benaderd hebben op een trouwfeest in uw dorp om eten te vragen waar nota bene heel haar familie aanwezig was, hetgeen uiterst opmerkelijk is (NPO, p.20,21). Immers heeft u het over een vrouw wiens broer (A. W.) en oom (R.) tot de taliban zouden behoren, mensen die macht hebben, die geweld gebruiken en worden gevreesd (NPO, p.16). Voorts verklaart u dat G. nadien opnieuw het initiatief nam om het nummer van het thuistelefoon met u te delen via haar broertje, hetgeen verder weinig voorzichtig is (NPO, p.21). Voorts is het steeds G. die het initiatief neemt om te bellen, gezien ze dan kan bepalen wanneer het veilig genoeg is om te spreken met u (NPO, p.24). Dat ze verder vrijwel meteen, nauwelijks een halve maand na jullie eerste contact, aanhaalt u te willen huwen, is verder op zijn minst bevreemdend te noemen in de Afghaanse context (NPO, p.24-25). Dat u als Pashtun verder een relatie start met een meisje dat u slechts enkele keren gesproken heeft is dan ook compleet ongeloofwaardig. Temeer gezien G. reeds beloofd aan haar neef, waar jullie beiden van op de hoogte waren vooraleer jullie besloten te willen huwen en samen weg te vluchten (NPO, p.25). Dat jullie tegen alle gebruiken van de

Afghaanse cultuur zouden ingaan, wetende dat dit dermate grote gevolgen kon hebben, is zo mogelijk nog minder aannemelijk. Door dergelijke actie te stellen schendt u immers niet alleen uw eer en deze van uw familie, maar eveneens die van G. en haar familie. Deze aaneenschakeling van weinig aannemelijke handelingen op zulke korte periode ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden relatie dan ook op ernstige wijze.

Daarnaast geeft u ook nog eens aan dat u zich bewust was van het risico dat jullie namen gezien u steeds diende af te wachten tot G. u belde wanneer ze alleen thuis was of zich kon afzonderen van haar familie (NPO, p.24), durfde u niet te lang aan haar huis te staan uit angst gezien te worden (NPO, p.24) en probeerde u jullie relatie om diezelfde reden geheim te houden (NPO, p.22). Dat u besloot samen weg te vluchten en te trouwen terwijl u weet had van de mogelijke gevolgen voor jullie beiden raakt kant noch wal. Dat u voorgaande zaken voorts gedaan zou hebben in Mir Banda, Qarghayi district in de provincie Laghman, terwijl u stelt dat de taliban sterk aanwezig was, voornamelijk in de nacht, en er gevechten plaatsvonden (NPO, p.16-17), maakt de totstandkoming van uw relatie enkel des te ongeloofwaardiger. Dat u toch zo impulsief zou gehandeld hebben en na slechts een halve maand samen beslist zou hebben te willen huwen kan gelet op de Afghaanse context niet overtuigen.

Secundo blijkt uw kennis over uw partner uiterst gering, zeker in het licht van de bijzondere relatie waardoor u het CGVS verder niet kon overtuigen van uw relatie met G. . Zo is het bevreemdend dat u louter vertelt dat u G. leuk vond omdat ze mooi was en een mooi en rustig karakter heeft (NPO, p.22). Gevraagd om haar te beschrijven hield u het bij een algemene beschrijving dat ze een lang knap meisje is. U bleek verder allesbehalve zeker over G. 's gestalte. Gevraagd of ze groter of kleiner was dan u, geeft u aan dat ze zeker niet groter was, misschien was ze een beetje kleiner of even groot verklaart u (NPO, p.25). U hebt haar nochtans enkele keren gezien. Gevraagd naar toekomstplannen kan u echter ook niet meer vertellen dan dat jullie spraken over vrij zijn, trouwen en samenwonen in een eigen huis, hetgeen zeer algemeen en oppervlakkig is voor een koppel dat 'talrijke' gesprekken hierover heeft gehad (NPO, p.25). Ten slotte slaagt u er eveneens niet in een foto van G. neer te leggen omwille van uw stereotiepe en bovenal blote bewering dat uw nokia telefoon kwijt bent geraakt. U wijzigt die verklaring bovendien vrijwel meteen door plots te stellen dat uw gsm door de Turkse grenspolitie werd gebroken, hetgeen niet bijdraagt aan de geloofwaardigheid ervan (NPO, p.31). Uw verklaringen over G. en jullie relatie zijn dan ook allerm minst doorleefd, zeker gezien u haar wilde trouwen en jullie elkaar over een periode van twee maanden meermaals belden en elkaar enkele keren gezien hebben.

Het geheel van bovenstaande elementen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dermate dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Bijgevolg kan in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging.

Voorts maakt u niet aannemelijk dat u de taliban dient te vrezen omdat ze **Wahabieten** vervolgen in Afghanistan. U beweert dat de taliban, ofwel Hanafieten, u zouden vervolgen omdat u een Wahabiet bent. U rept echter met geen woord over deze vrees op de DVZ, nochtans kan verwacht worden dat u er alle elementen besprak die leidden tot uw vertrek uit Afghanistan (NPO, p.6,19,32; Vragenlijst CGVS). Dat u dat naliét ondermijnt dan ook al op zeer ernstige wijze de geloofwaardigheid, minstens de ernst ervan. Bovendien is het louter vermelden van het feit dat u Wahabiet bent niet voldoende. U laat na in concreto aan te tonen dat u hierdoor persoonlijke problemen kent in Afghanistan. Waar u verwijst naar de omstandigheden van Wahabieten waarbij de taliban alle Wahabieten arresteert (NPO, p.19) dient er echter te worden vastgesteld dat u dit niet hebt gestaafd met gedetailleerde verklaringen en bewijsstukken. Uit de loutere bewering dat er een leerkracht en klasgenoten opgepakt werden kan geen vrees voor vervolging of ernstige schade in uw hoofde kan worden afgeleid (NPO, p.19, 32). Er zijn geen indicaties waarom u een verhoogd risico zou hebben voor vervolging bij een terugkeer naar Afghanistan hierdoor. Aansluitend merkt het CGVS ook in dit verband op dat uw familie, eveneens Wahabieten, nog steeds in Mir Banda verblijven, en dat klaarblijkelijk zonder enige problemen (NPO, p.15).

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat het feit dat uw broer, S. M. I. (...) de subsidiaire bescherming werd toegekend op geen enkele manier betekent dat u dezelfde status zou moeten worden toegekend (zie blauwe map). Bij het beoordelen van de nood aan bescherming worden immers altijd de individuele omstandigheden in aanmerking genomen. Aan uw broers beweerde problemen met de taliban werd bovendien geen geloof gehecht.

U legt geen andere **documenten** neer ter staving van dit verzoek om internationale bescherming die bovenstaande appreciatie kunnen ombuigen. Uw taskara en screenshots werden hierboven reeds besproken. De kopieën van uw broers identiteitsdocumenten bieden net zomin enige garantie omtrent de

authenticiteit ervan, en zouden in elk geval slechts de identiteit van de dragers ervan kunnen ondersteunen. Op zich staat deze echter los van uw beweerde vrees en de door u ingeroepen asielmotieven.

Betreffende de **opmerking** die uw advocaat over de notities van het persoonlijk onderhoud aan het CGVS had overgemaakt dient opgemerkt dat de opmerkingen slechts een tekstverbetering betreft die op zich geen invloed heeft op de uiteindelijke motivering in deze beslissing.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de Vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art.48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **E A S O Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Countryfocus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers

vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Laghman. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire

situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997).

In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdeler die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter

op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld

dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt

door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Het verzoekschrift

3.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker betwist ten eerste dat hij niet de waarheid zou hebben verteld over zijn leeftijd. Hij stelt dat hij de leeftijd heeft gegeven die hem is meegedeeld door zijn ouders en die op zijn taskara staat. In Roemenië heeft hij geen geboortedatum gegeven maar werd door de tolk een bepaalde leeftijd gegeven zonder dat verzoeker daar verklaringen over had afgelegd. Hij betoogt dat hij evenmin verschillende namen heeft opgegeven. De namen K.S.W. en H.S.U. zijn exact dezelfde namen maar werden in westers alfabet op een andere manier opgeschreven in Roemenië en in België. Verzoeker acht het onredelijk van de commissaris-generaal om hierin misleiding te zien. Hij wijst er ook op dat ook zijn broer niet wist hoe oud verzoeker exact was ten tijde van zijn asielaanvraag en zijn leeftijd bij benadering heeft geschat. Verzoeker besluit dat het niet te begrijpen valt waarom er geloof wordt gehecht aan de verklaringen van zijn broer over zijn leeftijd en zijn eigen verklaringen en bewijsstukken zomaar aan de kant worden geschoven.

Verzoeker argumenteert verder dat de registratie van verzoeker als niet-begeleide minderjarige bezwaarlijk als een gehoor kan worden aanzien. Hij moest in één zin vertellen waarom hij uit Afghanistan was gevlucht en heeft op dat ogenblik enkel de taliban als vrees vermeld. Bij de DVZ en het CGVS heeft hij verteld over de eerwraak en het is volgens verzoeker onbegrijpelijk dat de commissaris-generaal zich meent te kunnen baseren op vermeende tegenstellingen en omissies tussen verklaringen van verzoeker op de dienst niet-begeleide minderjarigen en de gehoren die erna volgden. Verzoeker stelt vervolgens dat hij bij de DVZ telkens werd onderbroken en aangemaand alles kort en bondig te vertellen en pas op het CGVS heeft hij zijn volledige relaas kunnen doen en meent dat hem geen tegenstellingen tussen de verschillende gehoren kunnen worden verweten.

Waar het in de bestreden beslissing vreemd wordt gevonden dat verzoeker bij zijn paternale tante onderdook betoogt verzoeker dat hij op dat ogenblik geen andere keuze had en op haar vertrouwde aangezien ze familie waren. Na de dood van G. bleef hij nog twee dagen bij zijn tante bij gebrek aan enig alternatief en verstopte zich voor het grootste deel buiten en kwam slechts voor korte periodes naar binnen. Verzoeker stelt voorts dat het feit dat het goed gaat met zijn familie niet bewijst dat verzoeker zelf niet in gevaar zou zijn aangezien ook zijn vader tegen de relatie was en verzoeker heeft verstoten een aangezien de familie van G. hiervan op de hoogte is laten zij de familie van verzoeker met rust. De andere zaken die volgens de commissaris-generaal niet ernstig zijn, zijn volgens verzoeker uiteraard geen ernstige argumenten om zijn relaas in twijfel te trekken aangezien hij het gedrag van anderen niet in de hand heeft.

Waar de relatie met G. niet aannemelijk wordt bevonden in de Afghaanse cultuur betoogt verzoeker dat hij uiteraard wist dat deze relatie risico's inhield maar dat hij verliefd was, jong en naïef en de ernst van de gevolgen van hun relatie niet volledig kon inschatten.

Met betrekking tot zijn vrees voor vervolging omwille van *“haar etnie als Wahabiet”* meent verzoeker dat de kritiek van de commissaris-generaal niet ernstig is. Hij diende op de DVZ slechts kort en bondig te zijn maar ook te focussen op zijn persoonlijke problemen, wat uiteraard de eerwaarde was. Op het ogenblik dat verzoeker Afghanistan verliet in april 2020 had de taliban ook nog niet de volledige macht in Afghanistan *“waardoor haar etnie niet een van de hoofdredenen vormde voor haar vlucht uit Afghanistan”*. Hij besluit dit onderdeel van zijn betoog als volgt: *“Pas sinds zij in augustus 2021 de macht hebben overgenomen, blijkt dat alle minderheden – zoals ook de Wahabieten – gediscrimineerd en onmenselijk behandeld worden door de Taliban. Verwerende partij ontkent dat ook nergens in haar beslissing. Om dit punt dan ook zondermeer aan de kant te schuiven louter omdat verzoekende partij dat niet zou hebben vermeld op haar DVZ gehoor, toont aan dat zij er alles aan doet om verzoekende partij de bescherming waarop zij recht heeft te ontzeggen. Verwerende partij is bijzonder onzorgvuldig en onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het relaas van verzoekende partij en tracht alles in hokjes te plaatsen en een logische verklaring te zoeken voor daden van een terroristische organisatie. Als zij die niet vindt, besluit zij dan maar dat het relaas van verzoekende partij verzonnen moet zijn... Door dergelijke argumenten – en onredelijke verwachtingen – van verwerende partij, maken het voor verzoekende partij onmogelijk om haar vrees aan te tonen. Verzoekende partij komt weldegelijk in aanmerking voor de vluchtelingenstatus”*. Verzoeker stelt vervolgens dat de nood aan bescherming eveneens dient te worden beoordeeld in de context van een terugkeer conform artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet en de machtsovername vormt in dit opzicht onmiskenbaar een nieuw element wat ook bevestigd werd in het arrest van de Raad van 31 maart 2022.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het EVRM. Hij zet uiteen waarom het voor hem onmogelijk is om terug te keren naar Afghanistan en dus als vluchteling moet erkend worden. Verzoeker wijst er op dat de situatie in Afghanistan drastisch veranderd is nu het onder controle staat van de taliban. Verschillende mensenrechtenrapporten geven aan dat er een reëel risico bestaat op mensenrechtenschendingen door de taliban tegen onder andere verwesterde Afghanen die reeds bepaalde tijd in het buitenland gewoond hebben. Zij lopen het risico bedreigd of vermoord te worden op grond van het vermoeden dat zij westerse waarden hebben geïnternaliseerd of spionnen zijn geworden. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal zeer kort door de bocht gaat waar zij meent dat geen subsidiaire bescherming meer nodig is nu de taliban het hele land onder controle heeft nu zij alles zeer rooskleurig voorstelt terwijl de taliban met ijzeren hand regeert, geen kritiek duldt en alles wat ingaat tegen de sharia met geweld de kop indrukt. De situatie is een jaar na de machtsovername door de taliban desastreus, zo stelt verzoeker die hierover een artikel in Het Laatste Nieuws citeert. Het gaat volgens verzoeker niet op te beweren dat de situatie in Afghanistan verbeterd zou zijn.

De commissaris-generaal motiveert volledig naast de kwestie en houdt geen rekening met het profiel van verzoeker die al bijna twee jaar in België woont en volledig verwesterd is. Voor dergelijke personen is de situatie erg gevaarlijk geworden, stelt verzoeker en citeert uit UNCHR, *“Position on returns to Afghanistan”*, August 2021 en een arrest van de Raad van 31 maart 2022. Verder stelt hij dat Nansen van mening is dat de strikte interpretatie van de sharia onder het, talibanbewind een gegronde vrees voor vervolging doet ontstaan voor personen die lang in het buitenland verblijven en citeert vervolgens p. 15 tot 17 van Nansen Note 3-21, Beoordeling van de beschermingsnood van een Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek, oktober 2021.

Verzoeker stelt dat hij volledig verwesterd is in Europa en citeert vervolgens wat het gevaar op vervolging door de taliban betreft het Amnesty International rapport (p. 24) en stelt dat verschillende bronnen aantonen dat Afghanen die terugkeren uit het Westen door de taliban worden gezien als ongelovigen of afvalligen. Verder zet verzoeker uiteen dat in een recente video de taliban hun positie tegenover Westerse ideologieën bevestigden door te zeggen dat *“the Deviants are those who are trained in the poisonous deviant beliefs of atheism, communism, secularism, democracy and other satanic western and disbelieving ideologies in order to mislead the Muslims with their deviant ideologies”* en citeert uit een arrest van de Raad van 27 november 2020 waarin de vluchtelingenstatus werd toegekend op grond van toegeschreven politieke overtuiging. Hij stelt dat de taliban een parallel rechtstelsel hanteren dat gebaseerd is op een strikte interpretatie van de sharia dat naast executies leidt tot wrede, onmenselijke en vernederende straffen volgens UNAMA. Verzoeker citeert ook voorbeelden die in het NANSSEN rapport worden aangehaald (p. 34-35) en de conclusie (p. 47).

Verzoeker wijst er op dat sinds de overname door de taliban volgens de officiële cijfers reeds 400 gewone burgers gedood zijn maar dat het werkelijke cijfer vermoedelijk veel hoger ligt en citeert een artikel uit Het Laatste Nieuws. De situatie is een jaar na de machtsovername volledig ontspoord en de mensenrechten worden systematisch geschonden en voor mensen die zich al jaren in het Westen bevinden is de situatie nog precairder. Verzoeker meent dat verwerende partij dan ook bezwaarlijk kan beweren dat verzoeker terug kan naar Afghanistan en er een menswaardig leven kan leiden. Noch het COI Focus rapport van 5 mei 2022 noch het EASO Afghanistan *“Security Situation”* rapporten bewijzen het tegendeel wat verwesterde Afghanen betreft, betoogt verzoeker die er op wijst dat deze rapporten zelf aangeven dat in de onderzoeksperiode hier

nog geen duidelijke cijfers over gekend waren zodat verwerende partij hem dwingt op goed geluk te terug te keren en te hopen dat de taliban hem niet zullen straffen omwille van zijn vertrek naar het Westen. Dit tart volgens verzoeker alle verbeelding. Verzoeker besluit dat dergelijke manier van redeneren en gebrekkig onderzoeken het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel schendt alsook de materiële motiveringsplicht. Verzoeker vraagt in hoofde hem de vluchtelingenstatus te verlenen, subsidiair hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en uiterst subsidiair de bestreden beslissing te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen.

3.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing;
2. Bewijs pro deo;
3. Nansen Note, 3-21, Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek (oktober 2021).

4. Aanvullende nota's

4.1. De commissaris-generaal

De commissaris-generaal legt een eerste aanvullende nota neer van 18 oktober 2024 waarbij volgende nieuwe elementen worden ter kennis gebracht en toegelicht:

(1) EUAA COI Query *"Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA *"Afghanistan Security Situation"* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (3) EASO, *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (4) EUAA *Afghanistan – Country Focus* van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf; (5) EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>; (6) EUAA *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (8) EUAA *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>; (10) COI Focus *"Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf en (11) EUAA COI Query *Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments* van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments_europa.eu.

De commissaris-generaal legt een tweede aanvullende nota neer van 21 oktober 2024 waarbij volgende nieuwe elementen worden ter kennis gebracht en toegelicht:

(1) EUAA *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (2) EUAA COI *"Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (3) EUAA COI *"Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_deve; (4) EUAA *"Afghanistan – Country Focus"* van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/20232/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf; (5) EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>.

4.2. De verzoeker legt een aanvullende nota van 22 oktober 2024 neer waarbij volgende nieuwe elementen worden neergelegd en toegelicht:

1. Attest gezinssamenstelling;
2. Aanbevelingsbrieven;
3. Loonbrieven + inschrijving Franse taal cursus.

Ter terechtzitting legt verzoeker dezelfde aanvullende nota neer waarbij de loonbrieven en de inschrijving voor de Franse taal cursus worden neergelegd.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de

opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

6.2. Verzoeker verklaart bij de indiening van zijn internationaal beschermingsverzoek de Afghaanse nationaliteit te bezitten en legde onder meer een kopie van zijn taskara neer (AD, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd dit document besproken met verzoeker. De toen aanwezige tolk bevestigde dat de leeftijd die op de kopie van de taskara is vermelde onleesbaar is (NPO, p. 3). Verder blijkt uit de gegevens van het administratief dossier dat voor verzoeker in Roemenië en Bulgarije, een andere geboortedatum en naam werd opgetekend dan diegene die hij in België bij aankomst heeft opgegeven. Uit de in België uitgevoerde leeftijdtest opgenomen in het administratief dossier blijkt, zoals gesteld in de bestreden beslissing dat verzoeker *“op datum van 5 mei 2021 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar waarbij 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is (zie leeftijdsbepaling dienst Voogdij in de blauwe map)”*. Verzoeker verklaarde dat hij zijn geboortedatum niet kent, dat zijn leeftijd op zijn taskara staat en dat hij denkt dat hij ten tijde van de uitreiking van de taskara veertien jaar oud was. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat veel Afghanen hun exacte geboortedatum niet weten en dat vaak schattingen worden gemaakt van de leeftijd op basis van fysieke kenmerken bij het opmaken van de taskara (zie Landinfo, *“Afghanistan: Tazkera, passports and other ID documents”*, p. 9 geciteerd in CGVS, COI Focus, *“Afghanistan Corruptie en documentenfraude”*, 14 januari 2021 (update)). In zoverre verzoekers verklaring dat hij zijn geboortedatum niet kent deels steun vindt in de beschikbare landeninformatie, dient evenwel te worden vastgesteld dat uit niets kan blijken dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid onder artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om een beroep aan te tekenen tegen de beslissing van de Dienst Voogdij en wijst er op dat de beslissing van de Dienst Voogdij wordt geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet is vernietigd of ingetrokken. Ook ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij bijgevolg vast.

Wat betreft de stelling in de bestreden beslissing dat verzoeker een andere naam gaf in Bulgarije, met name H.S.Y., dient te worden vastgesteld dat het om een verschillende schrijfwijze gaat die zou kunnen verklaard worden door de wijze waarop verzoekers naam in het Engels werden omgezet door de Roemeense en Bulgaarse autoriteiten, zoals opgemerkt in het verzoekschrift. In elk geval zijn de in Roemenië en Bulgarije genoteerde naam ook fonetisch zeer gelijkend zodat hieruit niet kan worden besloten dat verzoeker de Belgische of Roemeense en Bulgaarse autoriteiten zou hebben trachten te misleiden met betrekking tot zijn naam.

In zoverre in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn leeftijd en nalaat zijn identiteit terdege te ondersteunen en hieruit wordt geconcludeerd dat dit een *“negatieve indicatie inhoudt met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid”* dient te worden opgemerkt dat krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet het ontbreken van documenten of stukken met betrekking tot in het bijzonder verzoekers identiteit en nationaliteit enkel een negatieve indicatie vormt met

betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, en wordt in de bestreden beslissing verder niet in twijfel getrokken dat verzoeker de Afghaanse nationaliteit, eveneens een aspect van zijn identiteit, bezit en tot zijn vertrek uit dit land in het dorp Mir Banda in het Qarghayi district in de provincie Laghman woonde. Verzoekers nood aan internationale bescherming wordt in de bestreden beslissing immers ten aanzien van Afghanistan beoordeeld. Er zijn verder geen indicaties opgedoken die twijfel over deze aspecten zouden kunnen rechtvaardigen.

6.3. Verzoeker voert onder meer een vrees voor vervolging aan in geval van terugkeer naar Afghanistan op grond van het gegeven dat hij riskeert als verwesterd te worden beschouwd als gevolg van zijn langdurig verblijf in België en buiten Afghanistan. Hij benadrukt de noodzaak van een toekomstgerichte beoordeling van de nood aan internationale bescherming en stelt dat geen rekening is gehouden in de bestreden beslissing met zijn profiel als verwesterde jonge man. Hij verwijst daarbij in het verzoekschrift naar landeninformatie met betrekking tot de behandeling van terugkeerders uit westerse landen naar Afghanistan in het verleden en in zijn aanvullende nota naar getuigenverklaringen en stukken met betrekking tot zijn inburgering en professionele activiteiten in België.

6.3.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “*enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land*” (HvJ, C-151/22, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdiens’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdiensige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdiens, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdiensige overtuiging – omvatten, aangezien godsdiens op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltutettu in tegenwoordigheid van:*

Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “*dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald”* (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89).

Het Hof heeft er ook op gewezen dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelving hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn en kan in voorkomend geval ook opgevat worden als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ, 11 juni 2024, C-646/21, K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, punten 51 en 52).

Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond behoren tot een specifieke sociale groep in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, X tegen *International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

6.3.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 41 ev.).

Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo’s hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding

gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt.

Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de

"geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 53-55; "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afgaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afgaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afgaans of

niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "Country Guidance" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal en verzoeker verwijzen, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61). De actualisatie van de landeninformatie door de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

In casu is verzoeker op 19-jarige leeftijd in België aangekomen Volgens zijn op dit punt niet betwiste verklaringen is verzoeker ongeveer een jaar eerder uit Afghanistan vertrokken en was hij toen net meerderjarig. Verzoeker legt door middel van zijn aanvullende nota een aantal aanbevelingsbrieven, loonbrieven en een attest van inburgering neer. Verzoeker licht ter terechtzitting toe dat hij momenteel in de namiddag in een saladefabriek in Mechelen werkt en in de voormiddag Franse taalles volgt omdat hij in Brussel woont en dat hij in het verleden in een bekende koekjesfabriek in Torhout heeft gewerkt. Het attest van 14 oktober 2024 van de VZW Formosa vermeldt dat verzoeker is ingeschreven bij deze vereniging in het kader van de opleiding Frans vreemde taal voor het jaar 2024-2025. De loonuittreksels tonen aan dat verzoeker sinds april 2022 tot op heden via verschillende kantoren interim arbeid heeft verricht. In de schriftelijke verklaring van S.K. wordt gesteld dat hij een goede collega was in de koekjesfabriek. Verder verklaart verzoeker dat hij niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat hij er geen vrijheid heeft en dat vrouwen er geen rechten hebben. Hij stelt dat iedereen en dus ook meisjes naar school moeten kunnen gaan en rechtvaardig moeten behandeld worden en dat hij tegen het verbod op onderwijs voor meisjes boven twaalf jaar is dat door de taliban is afgekondigd. Verzoeker verklaart verder dat de taliban een verkeerde interpretatie van de islam voorstaan en hier niet mee akkoord gaat.

De Raad is er zich van bewust dat verzoeker reeds meerderjarig was toen hij Afghanistan heeft verlaten en reeds zijn vormende jaren achter de rug had. Er kan evenwel niet worden voorbijgegaan worden aan bovenstaande elementen waaruit blijkt dat hij Afghanistan verliet lang voor de machtsovername door de taliban, sinds april 2021 deel uitmaakt van de Belgische samenleving, hier al twee jaar werkt in diverse sectoren en ter terechtzitting uiting geeft aan zijn afkeuring van het verbod op onderwijs voor meisjes dat door de taliban na de machtsovername werd ingesteld en de visie van de huidige taliban op de islam. Er lijkt bij verzoeker sprake te zijn van een opvatting of mening van verzet of oppositie tegen de taliban in de zin van de hoger aangehaalde jurisprudentie inzake het begrip politieke overtuiging van het Hof van Justitie.

Uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker weliswaar werd gehoord door de commissaris-generaal na de machtsovername door de taliban maar dat op geen enkele wijze werd gevraagd of er voor hem risicobepalende omstandigheden zijn die erop zouden kunnen wijzen dat hij met vervolging zou kunnen worden geconfronteerd omwille van zijn verblijf in het buitenland of zijn (gepercipieerde) verwestering bij terugkeer naar Afghanistan.

Voorts blijkt uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker verklaarde dat zijn vader bewaker was van het gastenhuis van Ashraf Ghani in Kaboel gedurende een jaar (NPO, p. 8-9). De bestreden beslissing alsook de aanvullende nota van de commissaris-generaal laat dit door verzoeker aangebracht element dat, indien geloofwaardig, impliceert dat verzoeker een familielid is van een voormalig medewerker van een vooraanstaande figuur van de voormalige Afghaanse regering, in de EU AA "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024 omschreven als een risicoprofiel, volledig onbesproken.

In de bestreden beslissing wordt niettemin gemotiveerd als volgt: " *Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening*

worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In casu getuigt het niet van een zorgvuldige besluitvorming dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud niet nader werd bevraagd over zijn activiteiten en ontwikkeling sinds zijn aankomst in België en evenmin over zijn visie op het huidige talibanbewind, maar de commissaris-generaal niettemin alsnog overgaat tot een beoordeling van zijn vrees voor vervolging omwille van gepercipieerde verwestering. Bovendien worden door verzoeker in zijn verzoekschrift, aanvullende nota en ter terechtzitting elementen aangebracht die een grondig onderzoek rechtvaardigen gelet op de machtsovername door de taliban sinds augustus 2021. De heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, weerspiegelen immers niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarin verzoeker is opgegroeid en met zijn echtgenote leefde maar werden door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd.

Er dient dan ook rekening te worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd. Daarbij dient te worden opgemerkt dat sinds de bestreden beslissing is genomen, recentere landeninformatie beschikbaar is waaruit blijkt dat volgens verschillende bronnen de *de facto*-administratie zich ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik en resulteert in een verslechtering van de mensenrechtensituatie in Afghanistan.

Zoals reeds aangestipt, is de Raad ertoe gehouden een volledig en *ex nunc*-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, *Alheto*, ptn. 105-106, 118).

Uit het voorgaande is gebleken dat verzoeker in zijn verzoekschrift en door middel van de documenten die hij aan zijn aanvullende nota heeft toegevoegd alsook zijn toelichtingen ter terechtzitting een aantal concrete elementen heeft aangebracht die minstens een indicatie bevatten dat verzoeker mogelijk onder de hogergenoemde risicoprofielen zou kunnen vallen en dat de machtsovername door de taliban een impact kan hebben op zijn persoonlijke situatie die relevant is voor het onderzoek naar verzoekers nood aan internationale bescherming.

In het licht hiervan is het aangewezen verzoeker omstandig te horen omtrent zijn opvattingen over het huidige talibanregime in Afghanistan, de omstandigheden en invulling van zijn leven tijdens zijn verblijf in België, elementen van (toegeschreven) verwestering, waarvan hij reeds een begin van bewijs levert in zijn aanvullende nota en ter terechtzitting, en de eventuele impact van dit alles op een terugkeer naar Afghanistan in het kader van de voormelde actuele objectieve landeninformatie, en de daarin geschetste risicoprofielen. De omstandigheden van de terechtzitting laten de Raad niet toe zich hiervan een voldoende omvattend beeld te vormen om verzoekers vrees voor vervolging omwille van (gepercipieerde) verwestering of morele, sociale of religieuze normoverschrijding in het buitenland op afdoende wijze te beoordelen.

Een verder onderzoek naar verzoekers profiel en de mogelijke risico's voor verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de bovenstaande elementen eigen aan zijn zaak, dringt zich op. Het gebrek hieraan verhindert de Raad om deze beoordeling alsnog zelf grondig te kunnen maken. Daarbij moet rekening worden gehouden met het repressieve beleid van de taliban, dat is gestoeld op een extreme versie van de sharia maar ook is beïnvloed door lokale tradities en tribale codes waarbij het rechtskader onduidelijk blijft en met de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde informatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken en waaruit eveneens blijkt dat de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

Uit dit alles volgt dat de Raad op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier, gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet verder op nuttige wijze kan evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 november 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET